

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK BASIS,- SPECIAAL EN
VOORTGEZET SPECIAAL ONDERWIJS**

Ontslag op basis van ongeschiktheid en schorsing. Beide beroepen van appellant zijn gegrond.

UITSpraak

2013.198 – 2014.01

in de zaak van:

***, appellante,**

gemachtigde: mr. Chr. H. Stokman-Prins

tegen

de Stichting * te V, verweerster,

gemachtigde: mr. B.T. Brouwer

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepsschrift van 7 oktober 2013 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 29 augustus 2013, waarbij appellante per 1 december 2013 wordt ontslagen. Tevens heeft appellante bij voornoemde brief beroep ingesteld tegen het besluit van eveneens 29 augustus 2013, waarbij appellante met ingang van 1 september 2013 voor de periode van drie maanden wordt geschorst.

1.2. Namens verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 7 november 2013 ingediend.

1.3. Op 18 november 2013 zijn door appellante nadere stukken ingediend.

1.4. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 20 november 2013 behandeld. Appellante was in persoon aanwezig, vergezeld door haar gemachtigde. Namens verweerster was de gemachtigde aanwezig, alsmede de heer H., directeur van basisschool "K" te V. De gemachtigden van appellante en verweerster hebben pleitnotities voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 3 december 1982, is sinds 5 januari 2009 als leraar in dienst bij verweerster werkzaam, sedert 1 augustus 2011 betreft het een vast dienstverband met een werktijdfactor van 0,5219. Zij vervult een zogeheten 'duobaan' in de kleuterbouw van de basisschool "K" (hierna: de school).

2.2. In de periode april - juli 2011 heeft appellante een School Video Interactie Begeleiding (SVIB) traject gehad met mevrouw N., bestaande uit drie video interacties en nabesprekingen hiervan.

2.3. In de periode 24 augustus - 23 oktober 2011 heeft een SVIB traject plaatsgevonden met de heer C., onderwijsadviseur Schoolbegeleidingsdienst Centraal Nederland, bestaande uit drie video opnames van 1,5 uur en nabesprekingen hiervan.

2.4. In de periode november 2011 - april 2012 is de begeleiding van appellante voortgezet door de adjunct-directeur van de school. Er zijn zes observaties in de klas geweest.

2.5. In de periode van 1 maart 2012 tot en met 14 februari 2013 is appellante in totaal 12 uren gecoacht door de heer G. Er hebben negen gesprekken plaatsgevonden.

2.6. In juni 2012 en op 14 november 2012 hebben gesprekken plaatsgevonden tussen de directeur, de heer G. en de leerkrachten van de kleuterbouw, onder wie appellante.

2.7. Op 9 april 2013 heeft een bijeenkomst plaatsgevonden van zes leerkrachten van de groepen 1 en 2, onder wie appellante, en de directeur, de adjunct-directeur en de intern-begeleider. In het verslag van deze bijeenkomst staat onder meer: "Collega's hebben aangegeven dat het samenwerken met * moeilijk is en moeizaam verloopt. Ook blijkt het moeilijk dingen bespreekbaar te maken met haar. De boodschap komt niet over, wordt niet begrepen, of anders geduid dan bedoeld. Dit levert spanningen op in de werkrelatie. In deze bijeenkomst spreken de collega's zich nog eens uit hierover. Het gaat hier over persoonskenmerken in relatie tot professionaliteit die van een leerkracht verwacht mag worden. Confronterend, maar noodzakelijk." De vijf collega's van appellante worden vervolgens sprekend opgevoerd in het verslag. Het volgende is onder meer te lezen: "Alles verloopt moeizaam", "Deze samenwerking kost meer tijd dan nodig is. Ik ervaar grote werkdruk. Het vraagt veel extra's en gaat over mijn grens.", "Je werkt aan een nieuw onderwerp in je ontwikkeling en dan blijven de andere/eerdere dingen liggen. Directe samenwerking in de groep zie ik niet zitten.", "Als persoon vind ik je heel lief. Met de professional heb ik moeite. Overzie je het geheel wel. Ik kan het niet meer opbrengen.", "Ik zie nauwelijks verbetering. Initiatief ontbreekt. Volgend jaar: Ik zie het niet zitten om met je samen te werken.". Appellante, de adjunct-directeur en de intern begeleider worden niet sprekend opgevoerd in het verslag. Het verslag eindigt met: "De directeur rondt de bijeenkomst af met: Ik ga (met het MT) op een rij zetten en overdenken wat ik nu en in de afgelopen jaren gehoord en gezien heb. Daaruit zal ik mijn conclusie trekken en deze op korte termijn duidelijk maken."

2.8. Op 12 april 2013 heeft de directeur appellante mondeling meegedeeld dat hij het bestuur zal voorstellen het contract met appellante te beëindigen.

2.9. Op 24 april 2013 heeft appellante een voorstel ontvangen voor beëindiging van de arbeidsovereenkomst in overleg per 1 september 2013.

2.10. Naast een schriftelijke briefwisseling van de gemachtigden van partijen tussen 24 april 2013 en 18 juli 2013, heeft op 19 juni 2013 een overleg plaatsgevonden van de directeur, appellante en hun respectievelijke gemachtigden.

2.11. Bij brieven van 31 juli 2013 is namens verweerster het voornemen bekend gemaakt om appellante te ontslaan per 1 december 2013 respectievelijk te schorsen met ingang van 1 september 2013 voor de periode van drie maanden.

2.12. Bij brieven van 20 augustus 2013 heeft appellante haar zienswijze op beide voorgenomen besluiten aan verweerster doen toekomen.

3. Standpunten van partijen

3.1. Appellante betwist de ontslaggrond 'ongeschiktheid voor de functie'.

Appellante is voorts van mening dat er een daadkrachtige en redelijke motivering van het besluit ontbreekt, alsmede een redelijke belangenafweging. Tenslotte stelt appellante zich op het standpunt dat er sprake is van een onzorgvuldige procedure door verweerster.

Ten aanzien van het schorsingsbesluit betwist appellante dat er een noodzaak is haar te schorsen en meent dat deze schorsing onnodig diffamerend is.

Appellante heeft ter onderbouwing van haar standpunt - samengevat – het volgende aangevoerd.

Appellante functioneerde tot februari 2011 tot grote tevredenheid van appellante en verweerster. Zij heeft nooit het gevoel gehad dat verweerster van haar af wilde. Appellante heeft nooit problemen gehad met ouders en leerlingen, van hen zijn geen klachten ontvangen en de resultaten van de leerlingen zijn goed. Als haar vaste aanstelling in zicht komt en de formatie moet krimpen, klaagt een duocollega over appellante. De directeur besluit tot begeleiding. Uit de e-mail van 19 juli 2011 van de directeur blijkt dat verweerster in juli 2011 zorgen heeft over het functioneren van appellante en niet al vanaf het begin van haar dienstverband. Verweerster heeft in juli 2011 besloten tot een vast dienstverband. Kennelijk was het functioneren van appellante niet zo slecht dat het verlengd tijdelijk dienstverband (dat bij beëindiging in een beroep inhoudelijk slechts marginaal door de Commissie wordt getoetst) niet kon worden beëindigd.

Appellante heeft steeds vanuit een positieve intentie aan verbetering en ontwikkeling gewerkt. Geen van de drie begeleiders (mevrouw N., de heer C. en de heer G.) heeft aangegeven dat appellante niet geschikt zou zijn voor haar functie en/of onvoldoende zou functioneren. In het eerste en tweede traject is geen aandacht besteed aan de samenwerking met collega's.

Mevrouw De Jong heeft geadviseerd de begeleiding voort te zetten, maar dat is niet door haar zelf gebeurd omdat zij van mening was dat de gemaakte beelden en de begeleidingsverslagen van het coachingstraject door verweerster niet gebruikt konden worden als "beoordeling" en "bewijs" en voor het opbouwen van een dossier.

In de zomer van 2011 heeft appellante van de directeur een ongedateerde bijlage bij het formulier gesprekkencyclus en een nauwelijks ingevuld formulier gesprekkencyclus ontvangen. De bijlage bestond uit bekwaamheidsindicatoren en aandachtspunten verbetertraject appellante. Er zijn 20 indicatoren vet gedrukt, terwijl er volgens de directeur 26 nodig zijn om voldoende te scoren. Een verbetering van tenminste 6 indicatoren achtte appellante met begeleiding alleszins haalbaar. Het formulier is nooit met appellante besproken en/of concreet toegelicht.

De heer G. heeft in zijn rapportage van 24 oktober 2011 geconcludeerd dat appellante voldoende mogelijkheden heeft om op een adequate wijze te functioneren als leerkracht in de onderbouw. Omdat hij - uiteraard - nog verbeterpunten zag, adviseerde hij de begeleiding in een of andere vorm voort te zetten.

Het verslag van de observatie van 26 januari 2012 geeft een positief beeld; aangegeven wordt dat slechts enkele bekwaamheidsindicatoren een aandachtspunt vormen. De adjunct-directeur heeft haar begeleiding in april 2012 afgesloten met de conclusie dat appellante het in de hand heeft en - wat betreft het werken in de klas - geen begeleiding meer nodig heeft.

Appellante heeft de bij het verweerschrift overgelegde verslagen van de interne begeleiding nooit eerder gekregen en het verslag van de laatste bijeenkomst van april 2012 ontbreekt.

Na april 2012 krijgt appellante een duocollega die nooit eerder voor een kleuterklas heeft gestaan. Gezegd wordt dat het belangrijk is dat deze leerkracht naast een "ervaren" leerkracht gaat werken.

Het door verweerster zelf opgestelde en overgelegde verslag van 14 februari 2013 betreffende de begeleiding door de heer G. is duidelijk niet geautoriseerd door de begeleider zelf en geeft een verkeerde voorstelling van zaken. Appellante heeft het niet eerder ontvangen. Het door appellante opgestelde en door de heer G. op 23 september 2013 ondertekende verslag naar aanleiding van de

evaluatie van de begeleiding, gericht op de persoonlijke ontwikkeling en de interactie/samenwerking met collega's in de kleuterbouw, geeft een heel ander beeld met andere aanbevelingen. Voor het overige zijn er geen verslagen van de negen gesprekken van de heer G. met appellante. Appellante heeft volgens G. voldoende mogelijkheden om een goede leerkracht te zijn, een aantal eigenschappen maken haar misschien minder geschikt (dus niet ongeschikt) voor de kleuterbouw en ze heeft (zoals ieder) een aantal gesprekken per jaar nodig om de valkuilen te onderhouden. Hij heeft de schoolleiding geadviseerd om appellante in groep 4 te plaatsen en heeft ook leertips voor de kleutercollega's.

In juni 2012 is gaandeweg een slechte sfeer tussen appellante en de collega's van de kleuterbouw ontstaan die – zoals de heer G. ook impliciet heeft aangegeven - niet eenzijdig aan appellante kan worden toegerekend. Appellante ervaart een onveilige situatie. Op 27 juni 2012 heeft appellante voor het eerst concreet en van de directeur vernomen dat de collega's ernstige knelpunten ervaren. Appellante heeft achteraf begrepen dat de directeur het initiatief heeft genomen voor een gesprek met de collega's. De voor de zomervakantie 2012 gemaakte afspraak in het overleg met de directeur, de begeleider en de collega's dat zij niet meer "over" appellante zullen praten, maar "met" haar, is door hen niet nagekomen en de directeur heeft hierin geen oplossingsgerichte en/of corrigerende rol vervuld. Appellante heeft geen negatieve signalen gekregen en dacht dat het goed ging.

Op 9 april 2013 is appellante onverwachts geconfronteerd met een overleg met de kleutercollega's onder leiding van de directeur. De collega's beoordeelden en bejegenden haar stuk voor stuk met kritiek. De directeur gaf de collega's alle ruimte. Achteraf heeft appellante vernomen dat zij vooraf opgestelde lijstjes hadden en dat zij dit van de directeur moesten doen. De heer G. heeft tegen appellante gezegd dat hij niet aanwezig kon zijn op 9 april 2013 en was geschokt over de aard van het gesprek. Twee dagen later ontving appellante een negatieve mondelinge eindbeoordeling van de directeur, zonder toelichting of specificatie. Er zijn geen evaluatiemomenten en beoordelingen geweest aan de hand van de eerder gehanteerde bekwaamheidsindicatoren.

De besluiten zijn niet rechtsgeldig genomen nu er geen sprake is van ondertekening door het bestuur. Volgens de Wet op het primair onderwijs en op grond van de door appellante overgelegde statuten van verweerster dient een besluit tot schorsing en ontslag genomen te worden door het bevoegd gezag, in casu het bestuur van de Stichting. De directeur en de gemachtigde zijn volgens de statuten niet bevoegd te achten. Weliswaar is bij het verweerschrift (alsnog) een volmacht tot vertegenwoordiging en ondertekening overgelegd, maar er zijn geen schriftelijke stukken overgelegd waaruit blijkt dat het bestuur bij de zaak betrokken is geweest. Een nietig besluit kan niet achteraf bekrachtigd worden.

3.2 Verweerster heeft verweer gevoerd en - samengevat - het volgende naar voren gebracht.

Appellante functioneerde vanaf het begin van haar benoeming onvoldoende. In de e-mails van de directeur van 19 juli en 1 november 2011 is expliciet aangegeven dat appellante onder haar niveau presteerde. De directeur heeft appellante een kans willen geven en hij en de adjunct-directeur zagen mogelijkheden voor verdere ontwikkeling, zodat appellante in 2011 in vaste dienst kwam. Gelijktijdig is appellante begeleiding aangeboden om haar functioneren te verbeteren. Uit het overzicht van functioneren van medio 2011 blijkt dat appellante niet geheel aan de bekwaamheidseisen, zoals vereist op grond van de Wet Bekwaamheidseisen in het Onderwijs (Wet BIO) voldeed. Daarbij ging het met name om de volgende aspecten: pedagogisch bekwaam, didactisch bekwaam, competent in samenwerken met het team, in samenwerken met de omgeving en in reflectie en ontwikkeling. Appellante scoorde op 20 van de 32 indicatoren goed tot voldoende, terwijl er een score van 26 moet zijn. Daarop volgden lesbezoeken door de schoolleiding en interne begeleiding door de adjunct-directeur en de intern begeleider.

In het daarop volgende begeleidingstraject van de heer C. is door de directeur aangegeven dat er zorgen waren rondom het functioneren van appellante in de klas (overzicht, didactisch en klassenmanagement). Het functioneren is weliswaar door dit traject op sommige punten verbeterd,

maar vanwege het feit dat er nog verbeterpunten zijn, heeft de heer C. geadviseerd de begeleiding in andere vorm voort te zetten. In de daarop volgende interne begeleiding tot april 2012 is appellante de ruimte en de gelegenheid geboden zich het geleerde van de gevolgde trajecten eigen te maken. Vervolgens is voor een andere vorm gekozen omdat de samenwerking en interactie van appellante met haar collega's in de onderbouw niet goed verliep. Omdat in januari 2012 deze samenwerking nog steeds niet goed verliep, is besloten de heer G. hiervoor als coach in te schakelen. Afgesproken was dat de eindbeoordeling door de schoolleiding zou plaatsvinden. De directeur weerspreekt dat hij de situatie op zijn beloop zou hebben gelaten. Hij heeft wel degelijk ingegrepen en grenzen aangegeven en een veilig en vertrouwd werkklimaat voor appellante willen scheppen. In juni 2012 is afgesproken dat de collega's knel- en bespreekpunten niet stapelen, maar met appellante bespreken en deze benoemen. De samenwerking verliep dusdanig problematisch dat er meerdere bijeenkomsten zijn geweest om dit op te lossen en te evalueren.

Uit het verslag van de terugkoppeling van de heer G. van 14 februari 2013 blijkt dat hij geprobeerd heeft appellante inzicht te geven in haar persoonlijke ontwikkeling en dat hij daarbij een beetje groei ziet, echter niet voldoende groei om als leerkracht werkzaam te zijn in de kleuterbouw en voorts dat een aantal zaken niet goed gaan die een goede samenwerking in de weg staan. Hij geeft aan dat groep 3 of 4 een mogelijke optie is. Uit zijn terugkoppeling kan niet worden geconcludeerd dat appellante in groep 4 goed zal functioneren.

De stelling van appellante dat haar begeleiders haar positief zouden hebben beoordeeld, komt niet overeen met de werkelijkheid. De punten omgaan met collega's, zelfreflectie en ontwikkeling zijn bijna niet leerbaar, de onderwijsinhoudelijke thema's gaan niet goed en de groei is nihil. Vanaf februari 2012 zijn meerdere besprekingen geweest onder leiding van de heer G., waaruit duidelijk naar voren komt dat het voor collega's een onwerkbaar situatie begint te worden. Verweerster heeft hierbij verwezen naar het verslag van 9 april 2013. De heer G. wilde niet aanwezig zijn bij het gesprek van 9 april 2013.

De directeur is steeds direct of indirect bij de situatie rond appellante betrokken geweest en heeft na 2,5 jaar van zeer intensieve begeleiding geconstateerd dat er ondanks deze begeleiding onvoldoende groei en ontwikkeling in de basisvaardigheden is die een leerkracht nodig heeft. Hierover zijn gesprekken gevoerd met appellante. Ook is het flexibel opstellen, initiatief nemen en aanvoelen van situaties onder de maat gebleven. De directeur heeft er geen vertrouwen meer in dat dit op een acceptabel niveau komt. Dit uit zich in de interpersoonlijke relaties en onderwijsinhoudelijke thema's. Aan appellante is expliciet aangegeven dat zij niet voldoet aan de volgende bekwaamheidseisen: interpersoonlijke competentie, competent in samenwerken in een team, competent in reflectie en ontwikkeling.

Het ontslag staat los van de rddf-plaatsingen.

Verweerster weerspreekt dat er sprake is van een onzorgvuldige procedure. Verweerster heeft aangegeven dat het dienstverband vanwege onvoldoende functioneren zou worden beëindigd. Het schikkingsvoorstel van verweerster van 24 april 2014 is afgewezen en verweerster heeft de gronden nogmaals toegelicht. Ook het aanbod voor outplacement is afgewezen.

Verweerster heeft appellante voor de periode tot opzegging geschorst vanwege het feit dat er anders een onhoudbare situatie op de school zou zijn ontstaan.

In de algemene vergadering van het bestuur van verweerster is besloten het dienstverband met appellante te beëindigen. Verweerster heeft haar gemachtigde een volmacht gegeven om namens haar de besluiten tot schorsing en ontslag te ondertekenen.

4. De beoordeling

4.1. Het bestreden ontslagbesluit strekt tot opzeggen van het dienstverband van appellante per 1 december 2013 op grond van het bepaalde in artikel 3.8, aanhef en onder 2, van de CAO PO 2013

(hierna: CAO PO), meer in het bijzonder op grond van ongeschiktheid voor de door haar uitgeoefende functie anders dan ten gevolge van ziekte of arbeidsongeschiktheid.

4.2. De Commissie is van oordeel dat een werkgever die van mening is dat een werknemer ongeschikt is, die mening moet stoelen op objectief verifieerbare stukken, zoals een beoordeling. In het dossier bevinden zich een ongedateerde bijlage bij het formulier gesprekkencyclus, inhoudende zeven bekwaamheidseisen met bijbehorende indicatoren, en een nauwelijks ingevuld standaardformulier gesprekkencyclus zonder naam en handtekeningen. Uit de bijlage blijkt dat appellante op 20 indicatoren verspreid over de bekwaamheidseisen voldoende tot goed scoort, terwijl verweerster van mening is dat een score van 26 noodzakelijk is. Het is de Commissie overigens niet gebleken, dat de gestelde eis van 26 indicatoren berust op een algemeen geldende absolute norm. Appellante heeft voornoemde stukken van de directeur ontvangen in de zomer van 2011. Op dat moment was het eerste begeleidingstraject geëindigd en had appellante haar vaste aanstelling gekregen. Kennelijk, zo constateert de Commissie, was er op dat moment geen reden het verlengd tijdelijk dienstverband met appellante te beëindigen. Aan het slot van de hiervoor genoemde bijlage staan de volgende aandachtspunten verbetertraject: 26 indicatoren moeten voldoende zijn, de directeur komt in week 7 op afspraak in de groep kijken, er zullen onverwacht lesbezoeken gedaan worden, er volgt na de zomervakantie een nieuw begeleidingstraject en de hoop wordt uitgesproken dat appellante met de geboden begeleiding tot een goed resultaat mag komen. Het is de Commissie niet gebleken dat naast deze aanduidingen in algemene zin, op dat moment meer concrete afspraken zijn gemaakt over de te realiseren doelstellingen en momenten van evaluatie en beoordeling. Het is de Commissie evenmin gebleken dat een en ander in een nader gesprek is toegelicht en besproken met appellante. De Commissie heeft geen door verweerster ingevulde formulieren gesprekkencyclus met scores of andere beoordelingsformulieren betreffende appellante van latere datum aangetroffen.

4.3. Om haar functioneren te verbeteren is de begeleiding van appellante na haar vaste aanstelling voortgezet. Over de resultaten van de begeleiding verschillen appellante en verweerster van inzicht, zoals hierboven in de wederzijdse standpunten weergegeven. De Commissie is van oordeel, dat de bevindingen van de verschillende begeleiders, voor zover deze door appellante aan de Commissie zijn overgelegd en waarop verweerster haar zienswijze heeft gegeven, blijkens de bewoordingen van deze bevindingen toch niet zodanig zijn, dat de vergaande beslissing van verweerster om tot ongeschiktheid van appellante te concluderen gerechtvaardigd is.

4.4. Wat betreft de problemen in de samenwerking in de kleuterbouw is het de Commissie onvoldoende gebleken dat de oorzaak daarvan alleen bij appellante moet worden gelegd en dat de collega's eventuele problemen voor 9 april 2013 steeds concreet en tijdig met appellante hebben gecommuniceerd. Uit het verslag van de bijeenkomst van 9 april 2013 leidt de Commissie af dat er daarbij eerder sprake is geweest van, als door de Commissie als al te kritisch en niet coöperatief gekwalificeerd, eenrichtingsverkeer naar appellante dan van een open dialoog in een veilige omgeving.

4.5. De Commissie stelt vast dat verweerster wel diverse begeleidingstrajecten met de daarbij behorende nabesprekingen door de begeleider heeft afgesproken met appellante, maar daaraan niet een verbetertraject heeft gekoppeld met kenbaar geformuleerde doelen en evaluaties/beoordelingen. Voor zover appellante gesprekken heeft gevoerd met de directeur was dat steeds in het kader van de begeleiding en in aanwezigheid van een begeleider en/of collega's. Zoals hiervoor reeds overwogen zijn er geen nadere beoordelingen aan de hand van de eerder gehanteerde indicatoren bij de bekwaamheidseisen of anderszins verslagen van beoordelingsgesprekken tussen de directeur en appellante overgelegd. De Commissie is van oordeel

dat bij twijfel over het functioneren van een werknemer en het inzetten van begeleidingstrajecten van een werkgever verwacht mag worden dat de resultaten in gesprekken met de werknemer worden besproken en vastgelegd. De Commissie stelt vast dat de directeur in de onderhavige situatie, gelet op zijn verantwoordelijkheid in dezen, niet of onvoldoende de mate van voortgang/verbetering met appellante heeft geëvalueerd en de eventuele kritiek besproken.

De Commissie stelt voorts vast dat mede hierdoor zodanig wisselende informatie aan appellante is verstrekt op grond waarvan geen eenduidig signaal is afgegeven. Daarbij neemt de Commissie ook in aanmerking dat appellante pas in het kader van deze beroepsprocedure een aantal verslagen van de interne begeleiding heeft ontvangen die haar niet eerder door verweester ter hand waren gesteld en derhalve ook niet als zodanig zijn besproken.

De Commissie is derhalve van oordeel dat de kwalificatie 'ongeschiktheid' onvoldoende steun vindt in formele functionerings- en beoordelingsgesprekken.

4.6. Ten aanzien van de door appellante opgeworpen vraag of er sprake is van een rechtsgeldig besluit, merkt de Commissie nog op dat een besluit tot ontslag (en schorsing) op grond van de Wet op het primair onderwijs en de statuten van verweester genomen moet worden door het algemeen bestuur van verweester. Verweester heeft weliswaar een volmacht tot ondertekening overgelegd en aangevoerd dat een en ander is besproken in de vergadering van het algemeen bestuur van verweester, maar heeft geen verslag van deze vergadering overgelegd, zodat de Commissie niet met zekerheid kan vaststellen dat dit daadwerkelijk is gebeurd.

4.6. Bovenstaande overwegingen leiden ertoe, dat de Commissie tot gegrondverklaring van het beroep beslist.

4.7. Ten aanzien van het beroep van appellante tegen het schorsingsbesluit overweegt de Commissie dat, nu het beroep van appellante tegen het ontslagbesluit gegrond is geoordeeld, het beroep tegen het schorsingsbesluit ingevolge artikel 3.15, eerste lid, van de CAO PO, eveneens slaagt.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep van appellante tegen het ontslagbesluit van 29 augustus 2013 gegrond;
- verklaart het beroep van appellante tegen het schorsingsbesluit van 29 augustus 2013 gegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en T. Vis, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. R.T. Steinvoot-de Groot. De uitslag van het beroep is bij brief van 26 november 2013 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 6 januari 2014.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. R.T. Steinvoot-de Groot, griffier)

Voor afschrift,

mr. R.T. Steinvoot-de Groot, griffier

RF-1